

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

UDGIVET AF

KVINDELIG FREMSKRIDTSFORENING.

Nr. 12.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60 Øre
pr. Kvartal foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen den 20. Marts 1892.

V. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Ærede Holdere af Kvindebladet „Hvad vi vil“ mindes om, at de for at undgaa Standsning i den regelmæssige Tilsendelse maa bestille Bladet paa nærmeste Poststed inden den 27de Marts.

Bertha v. Suttner.

Den østerrigske Baronesse v. Suttners Navn er i de sidste Aar blevet velkendt her i Danmark ved hendes interessante Roman, en Livshistorie kalder hun den, „Ned med Vaabnene“.

I 1890 stod den som Føljeton i „Politiken“, og vakte megen Opsigt. Senere har „Social-Demokraten“ ladet den oversætte til samme Brug, og de fleste social-demokratiske Aviser Landet over, saa vel som Venstres Presse i Provinserne, har optaget „Ned med Vaabnene“ som Føljeton.

Man tør saaledes nok sige, at ikke mange Bøger er blevet læst af saa stort et Publikum her i Landet som denne mærkelige Roman, der saa ligefrem skildrer Krigene som de virkelig er. Og ikke alene i Danmark har man lagt Mærke til denne udmærkede Bog, men i alle Lande. Paa alle Verdenssprog er den bleven oversat. Man kan saaledes give dem Ret som spaaede, at denne Bog, „Ned med Vaabnene“, vilde blive en Verdenslæsning lige som „Onkel Toms Hytte“, af Forfatterinden Beecher Stowe.

Det vil derfor maaske kunne interessere ærede Læsere af „Hvad vi vil“ at erfare lidt om den dristige Forfatterinde, som har haft Mod til at skildre de fire Krige, som er ført i Evropa 1859—64—66—70, med al deres Rædsel og Fædrelands-Egenkærlig-

hed, og med al den Elendighed, som raader baade medens Krigen varer og bag efter.

Bertha v. Suttner er født i Prag 1843, hvor hendes Fader, Feltmarskalkløjtnant, Grev Franz Kinsky, laa som Officer. Hun har rejst meget, og opholdt sig længere Tid i Paris og i Wien. Som hørende til det højeste Aristokrati har hun haft Adgang til Hoffesterne og Aristokraternes glimrende Selskaber, og med bidende Ironi skildrer hun i sine Arbejder tit den tomme, aandløse Konversation og den Kedsomhed, den evige Selskabelighed fører med sig.

1876 blev Komtesse Kinsky gift med Baron Gundaccar v. Suttner. De første ti Aar boede de i Kaukasus, og det var der, Baronesse v. Suttner begyndte sin literære Virksomhed med Bidrag til ansete tyske Tidsskrifter. Hun skrev i Begyndelsen under Pseudonymet B. Oulot. Hendes Mand deler hendes Interesse; han har selv skrevet og udgivet flere literære Arbejder, og han opfordrer hende til at fortsætte sin Virksomhed. De har ingen Børn, men lever et lykkeligt Samliv. Siden 1886 boer de paa deres smukke Slot Harmannsdorf, i en dejlig Egn ved Eggenburg, Nord for Wien.

Da Bertha v. Suttner 1882 udgav sin Bog, „En Sjæls Reflektioner“, skrev hun for første Gang under eget Navn. Hun har skrevet en Del Romaner og Afhandlinger, som er bleven læst meget i Tyskland, men det er først ved hendes Roman, „Ned med Vaabnene“, at hendes Navn er blevet verdensberømt. Hun er agtet og elsket for sit friske Lune, sin personlige Elskværdighed og store Interesse for alt stort, der er oppe i Tiden. Ved Kongressen i Rom vakte hun Opsigt ved sine glimrende Talegaver.

Med sin Bog, „Ned med Vaabnene“, har hun givet Fredsbevægelsen et godt Stød fremad i alle Lande. Det er denne humane

Bevægelse, hun nu vier sine Kræfter sammen med sin Ægtefælle. En Boghandler i Berlin opfordrede B. v. Suttner til at redigere et Fredsmaanedsskrift, som han da vilde paatage sig Udgivelsen af. Tidsskriftet kaldes ligesom hendes epokegørende Roman „Die Waffen nieder“ („Ned med Vaabnene“). De Hæfter, som er udkomne med deres interessante, vekslende Indhold, lover godt for Fremtiden og varsler om en Tid, da ogsaa Tyskland, hvor Fredssagen endnu kun gryer, skal fange Sjæle. Da den skal fattes af flere og flere Tusinder, indtil den baade der og her, i alle Lande, ruller som en Lavine, der vokser og vokser indtil det staar klart for alle Folk, at Krig er Friheds og Fremskridts værste Fjende, at den, i Stedet for at føre Menneskene fremad, bringer dem mange Skridt tilbage i Civilisation.

Derfor Hæder og Tak til enhver, som baner Vej for Fredsbevægelsen, og derfor Tak til den Kvinde, Bertha v. Suttner, der ved sin udmærkede Bog har aabnet Øje og Sind hos mange, saa de nu ser paa Krigen som den virkelig er. *Matilde Bajer.*

Kvinder som Mejeribestyrere.

Karl Fred. Jensens Navn har hidtil haft en særlig god Klang blandt Kvinderne. Han har jo saa ofte talt vor Sag og slaat et Slag for vor Ligeberettigelse med Manden. Derfor var det ogsaa ham, Kvinderne nu henvendte sig til om Raad og Hjælp. Men jeg tror, hans Svar her i Kvindebladet har været en Skuffelse for mange flere end de, der personligt har henvendt sig til ham. Det forekommer mig ikke, at hans Svar er et Raad til en ham fuldt ud jævnbyrdig Kammerat. Nej desværre, ogsaa han vil nok nu til at være vor Formynder, og til at sætte Grænsepæle, indenfor hvis Omraade vi har at holde os. Jeg tvivler ikke paa,